

वशः रोधने कञ्जने तनोः । पादुकासिद्धिं च यत्तस्य
प्रकीर्तिता । अष्टोत्तरशतं कुर्याद्यथा सर्वकामदम् ।
योगिनी तन्त्रे “मन्त्रसंख्या महादेवि ! मातायाः कथं
यामि ते । पञ्चविंशतिभिर्भक्तैः पुष्टैः तु सप्तविंशतिः ।
त्रिंशद्भिर्नसिद्धिः स्यात् पञ्चाशन्मन्त्रसिद्धये । अष्टोत्तरशतैः
सर्वसिद्धिरेव महेन्द्र ! । एतत्साधारणं प्रोक्तं विशेषं
कामिनां वदे । शिवउवाच । दत्तमात्रा जपे कायं
गले धार्या नृणां शुभा । दशनेर्यादि कर्त्तव्या संस्मृतादन्त्य
ते प्रिये ! । सर्वसिद्धिप्रदा माता राजदत्तेन मेरुणा ।
अन्यत्रापि महेशानि ! मेरुत्वेनैवमादिशेत् । नित्यं जप
करे कुर्यात् काम्यमवरोधनात् । काम्यमपि करे कुर्यात्-
न्मालाभावे प्रियंवदे । । अन्त्याकुल्या जपं कुर्यात् अङ्गु-
ष्ठमिर्जपेत् । अङ्गुष्ठेन विना कर्म कृतं तत्सम्पन्नं
भवेत् । उत्पत्तितन्त्रे प्रथमपटले “नित्यं नैमित्तिकं काम्यं
करे कुर्याद्विचक्षणः । करमात्रा महादेवि ! सर्वदोषवि-
र्जिता । क्षिप्रभिर्भाद्रदोषोऽपि करे नास्ति कदाचन ।
अक्षयस्तु करोदेवि ! माता भवति तादृशी । पत्न्यः वा
कुण्डलीयुक्तः पञ्चाशद्वर्णरूपिणी । अतएव महेशानि !
करमात्रा महाफला । योगिनीतन्त्रे “तथातथातो
पथनं मालानां तत्तु शोधनम् । पूजां विधाय भक्त्या त
गुणैः पूर्वसुगोषितः । विजने पथयेन्मौनी स्वयं
मालां साधकः । कृतनिष्क्रियः शुद्धः शुद्धेषु
च मन्त्रवित् । यथाकामं यथाकाममन्त्राण्यनीय-
यत्नतः । अन्योऽन्यमनुरूपानि नातिस्मरन्कथानि
च । कीटादिभिरदुष्टानि न जीर्णानि नवानि
च । गव्यैस्तु पञ्चभिस्तानि प्रक्षाल्य च पुष्पं पुष्पं ।
हृदयेदेवेन्द्रपुष्पस्त्रीनिर्मितं पत्न्यवर्जितम् । त्रिशुषं
त्रिशुषीकृत्य पट्टममवापि वा । शुक्लं रक्तं तथा कण्ठं
शालिवशाभिचारके । सूत्रं संपातयेद्द्विद्वान् तत्प्र-
क्षाल्य च प्रवेष्टुं । मालामेकैकमादाय सूत्रं संपातयेत्
तथीः । मुखे मुक्कन्तु संयोज्य पुष्के पुष्कन्तु योज-
येत् । गोपुष्कसदृशी कात्याय वा सर्पकृतिर्भवेत् । तत्तुजा-
तीयमेकाक्षं मेरुत्वेनापतोन्त्यसेत् । एकैकमात्रामध्ये तु
ब्रह्मपत्न्यं प्रकल्पयेत् । उत्पत्तितन्त्रे षाट्पटले
“क्रमोत्क्रमाच्छताहत्याः पञ्चाशद्वर्णमालया । योजयः स
तु वज्रो यत्तमः परिकीर्तितः । अकारादि चकारानां
वर्णमाला प्रकीर्तिता । अधिकं जपयन्द्दे दृश्यम्
तदपथनप्रकारादि तन्त्रवारे दर्शितं यथा

सनत्कुमारीये “कामासंख्यं सूत्रं धर्मकामार्थं
मोक्षदम् । तत्तु विषेष्टव्याभिर्निर्मितञ्च सुयोजनम् ।
शुक्लं रक्तं तथा कण्ठं पट्टममवापि वा । शालि-
वशाभिचारेण मोक्षैर्त्यं जयन् च । शुक्लं रक्तं
तथा पीतं कण्ठं वक्ष्ये च क्रमात् । सर्वेषां च वर्णानां
रक्तं सर्वेषां तत्प्रदम् । त्रिशुषं त्रिशुषीकृत्य पथयेत्
शिवशास्त्रतः । एकैकं मात्राकार्यं सतारं प्रजपन्-
तुधीः । मणिमादाय सूत्रं च पथयेन्मध्यमा
गतः । ब्रह्मपत्न्यं विधायैव मेरुत्वं पत्न्यसंयुतम् ।
पथयित्वा पुरोमात्रां तत्संस्कारं समाचरेत् । कक्षचि-
न्मते भूषविद्याया पथयेत् तथा च एकवीराकृत्ये
“भाद्रका वर्णतो पत्न्यं विद्याया वाच कारयेत्” । सुव-
र्णादिशुषीर्वापि पथयेत् साधकोत्तमः । ब्रह्मपत्न्यं
ततो दद्यात् नामपाशमवापि वा । कवचेनाववस्त्रीया-
न्मालां ध्यानपरायणः । सर्वेषां ततोमेरुं सूत्रद्वय-
सम्पन्नितम् । पथयेत्तारयोगेन बस्त्रीयात् साधको-
त्तमः । एवं निष्ठाया देवेति । प्रतिष्ठाञ्च समाचरेत् ।
गौतमीये “मुखे सुक्कन्तु संयोज्य पुष्के पुष्कन्तु योज-
येत् । गोपुष्कसदृशी माता यहा सर्पकृतिः शुभा” ।
सुक्कपुष्कनियमस्तु स्वच्छन्दमाहेन्द्रे “रक्षास्योक्तं
प्रोक्तं सुक्कं पुष्कञ्च निम्नतम् । कमलाक्षस्य सूत्रांशं
वविन्दुहितयं सुक्कम् । वविन्दु कस्य सूत्रांशं ददं
क्षत्रमिति स्थितम् । एवं ज्ञात्वा सुक्कं पुष्कं रुद्रा-
क्षाम्भोरुद्राक्षयोः । तत्सजातीयमेकाक्षं मेरुत्वं ना-
पतोन्त्यसेत् । एकैकं मणिमादाय ब्रह्मपत्न्यं प्रकल्प-
येत् । एकैकमात्राकार्यान् यथादौ तु संजपेत्” ।
अन्यनियमस्तु स्वच्छन्दमाहेन्द्रे “त्रिष्टुप्पत्न्यनै-
केन तथाङ्गेन विधीयते” । अथ वा “नवभिस्तनुभिश्चाथ
रज्जुं जल्योपवीतवत् । सार्द्धं दयावत्तं नेन पत्न्यं कुर्या-
दाद्याददम्” । इत्येताभ्यामिच्छाविकल्पः । तथ । “हादयां
वैष्णवी माला कर्त्तव्या सोपवासतः । सप्तैव विष्णु-
मन्त्रेण विधाभगे प्रयत्नतः । शक्तीनामपि कर्त्तव्या रात्रि-
न्यक्ता यथाविधि । अष्टव्याञ्च नवम्यं च चतुर्दशान्तयेव
च । तयोद्देशान्मया कुर्यात्प्रवक्ष्यामि सुरेश्वरि ! शुभे लग्ने
शुभे वारे शुभर्क्षे च शुभे तिथौ । प्रतिष्ठां कारयेन्मन्त्री
स्वयं वा गुरुणापि वा । एवं निष्ठायां मालां वै शोधये-
न्मुनिव्रतम् । कान्तिकापुराणे ब्रह्मपत्न्ययुतं कुर्यात्
प्रतिवीजं यथास्थितम् । अथ वा पत्न्यरहितं ददु